

*Załącznik
do uchwały nr XXIV/207/2016
Rady Miejskiej Gminy Dobrzyca
z dnia 15 listopada 2016 r.*

PLAN
ODNOWY MIEJSCOWOŚCI
SOŚNICZKA

NA LATA 2016 – 2026

GMINA DOBRZYCA

Listopad 2016

SPIS TREŚCI

I. Wstęp.....	3
II. Charakterystyka miejscowości.....	4
III. Inwentaryzacja zasobów służących odnowie miejscowości.....	6
IV. Ocena słabych i mocnych stron miejscowości.....	11
V. Opis planowanych zadań inwestycyjnych i przedsięwzięć aktywizujących społeczność lokalną.....	12
VI. Opis i charakterystyka obszarów o szczególnym znaczeniu dla zaspokojenia potrzeb mieszkańców, sprzyjających nawiązywaniu kontaktów społecznych	13

I. WSTĘP

Plan Odnowy Miejscowości Sośniczka jest dokumentem o charakterze planowania strategicznego dla Sośniczki na lata 2016-2026, który umożliwi ubieganie się o pomoc finansową na przedsięwzięcia kwalifikujące się do dofinansowania ze środków Unii Europejskiej oraz krajowych.

Plan Odnowy Miejscowości Sośniczka przedstawia charakterystykę miejscowości, inwentaryzację zasobów służących odnowie miejscowości, analizę słabych i mocnych stron Sośniczki a także planowane zadania inwestycyjne oraz przedsięwzięcia aktywizujące społeczność lokalną, zmierzające do osiągnięcia rozwoju społecznego i gospodarczego.

Plan ten jest dokumentem otwartym, w zależności od potrzeb społecznych oraz możliwości finansowych będzie mógł być weryfikowany i aktualizowany.

Plan Odnowy Miejscowości Sośniczka przyjęty na zebraniu wiejskim sołectwa Sośniczka zatwierdzony uchwałą Rady Miejskiej Gminy Dobrzyca jest podstawą ubiegania się o dofinansowanie projektów m.in. z Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich.

II. CHARAKTERYSTYKA MIEJSCOWOŚCI

1. Położenie miejscowości

Sośniczka to wieś leżąca 2,5 km na południowy wschód od Dobrzycy, przy drodze do Izbiczna. Jest to południowa część województwa wielkopolskiego, podlegająca pod powiat pleszewski.

Sośniczka leży na rozległej Wysoczyźnie Kaliskiej, która stanowi część Niziny Wielkopolskiej. Cały teren wsi stanowi płaskie wzniesienie morenowe, ukształtowane przez zlodowacenie środkowopolskie (1600 – 1800 lat p.n.e).

Wg stanu na dzień 31.12.2015 roku wieś liczy 98 osób.

Powierzchnia wsi to 310 ha.

2. Historia Sośniczki

Sośniczka to najmłodsza wieś gminy Dobrzyca powstała ze sprzedaży części Sośnicy przez Tomasza Chełmskiego, albo wcześniej przez Konstantego Rogalińskiego.

Od 17 lipca 1795 r. w księgach kościelnych pojawia się zapis „Sośnickie Budy”. Tak nazwano osadników holenderskich, którzy sprowadzili się do Sośnicy. Pierwszym osadnikiem był prawdopodobnie Warzchet Laner.

Po kolonizacji w 1900 r. przyjęto nazwę Sośniczka z przynależnością do parafii sośnickiej.

Mieszkańców Sośniczki stanowią rodowici Polacy oraz osadnicy z kresów wschodnich Podola i Wołynia.

3. Struktura przestrzenna miejscowości

Sośniczka charakteryzuje się zabudową zwartą, domy mieszkalne znajdują się wzdłuż głównej drogi.

Dojechać do Sośniczki możemy z dwóch stron: jedną trasą od strony Dobrzycy przez Sośnicę, drugą od strony Izbiczna. Jest ona jakby środkiem trasy właśnie między Izbicznem a Sośnicą (prowadzącą dalej do Pleszewa).

Domy mieszkalne posiadają numery od 1 do 22.

Jadąc od strony Dobrzycy po lewej stronie widzimy stary, nieczynny już, wiatrak – koźlak z 1872 roku.

W środku wsi po lewej stronie mieści się budynek dawnej szkoły podstawowej (obok przystanku autobusowego), który obecnie pełni funkcję domu mieszkalnego oraz sali wiejskiej.

III. INWENTARYZACJA ZASOBÓW SŁUŻĄCYCH ODNOWIE MIEJSCOWOŚCI

1. Dziedzictwo kulturowe

Drewniany wiatrak – Koźlak okręcany do kierunku wiatru wokół pionowej osi – tzw. Sztembra usztywnionego masywnymi zastrzałami. Wiatrak ten posiada także XIX wieczną metrykę i pobudowany został w 1872 roku dla Frahna. Fakty te dowolnie potwierdza inskrypcja wyryta na jednej z desek szalunku ruchomego korpusu. Około 1900 roku ten cenny zabytek przeszedł w ręce Fryc Gruchczyński. Także ten fakt poświadczony jest napisem zachowanym we wnętrzu wiatraka. Do lat pięćdziesiątych wiatrak użytkowany był zgodnie ze swoim pierwotnym przeznaczeniem, młócił zboże.

Ostatnim młynarzem był Tadeusz Bogdanowicz. Mimo dość daleko posuniętej destrukcji obiektu do tej pory zachował się tradycyjny mechanizm napędowy, hamulcowy i fragmentarycznie roboczy. Napęd urządzeń mielących zapewniał cztery skrzydła osadzone w żeliwnej głowicy na końcu masywnego wału skrzydłowego ułożonego poziomym. Na tym wale zamocowane są dwa koła paletyczne posiadające 86 „palców” z drewna grabowego, które zazębiają się o koło cewkowe umieszczone na poziomej osi, której dolny koniec wpuszczony w złożenie kamieni młyńskich. W wiatraku tym zainstalowano dwa kamienie, jedno tzw. Francuzy do przemiału zboża na mąkę, drugie piaskowcowe – do śrutowania. Na pierwszej kondygnacji zachował się odsiewacz cylindryczny ze skrzynią do odsiewania mąki.

Obecnie wiatrak nie ma już śmigieł i wymaga znacznych nakładów finansowych na remont.

Zdjęcie: *wiatrak – koźlak*

2. Infrastruktura społeczna

Sośniczka posiada słabo rozwiniętą infrastrukturę społeczną. Stanowią ją jedynie salka wiejska oraz plac zabaw. Brak jest szkoły, boiska czy terenu rekreacyjnego, gdzie mogłyby odbywać się imprezy plenerowe.

Salka wiejska – znajduje się w części budynku dawnej szkoły podstawowej, wpisanym do gminnej ewidencji zabytków. Sala jest miejscem spotkań mieszkańców i organizacji działających na terenie wsi.

Od kilku lat remontowana wymaga jeszcze nakładów finansowych oraz doposażenia.

Plac zabaw zlokalizowany bezpośrednio przy sali wiejskiej. Powstał dzięki środkom Unii Europejskiej w ramach PROW 2007 -2013. Jest miejscem spotkań – zabaw dla najmłodszych mieszkańców wsi oraz miejscem spotkań ich rodziców i opiekunów.

Sala wiejska

Plac zabaw

3. Infrastruktura techniczna

Sośniczka jest miejscowością całkowicie zwodociagowaną, stelefonizowaną. Mieszkańcy nie mają problemu z zasięgiem telefonii komórkowej, posiadają dostęp do Internetu, jest on jednak na niewystarczającym poziomie.

Na terenie wsi brak sieci kanalizacji sanitarnej, przez co nieczystości ciekłe są one gromadzone w zbiornikach bezodpływowych i wywożone do

gminnej oczyszczalni ścieków w Dobrzycy. Sporadycznie mieszkańcy posiadają przydomowe oczyszczalnie.

4. Gospodarka i rolnictwo

Sośniczka otoczona jest terenami rolniczymi. Na terenie wsi jest 21 gospodarstw rolnych. Dobra żyzność gleby sprzyja osiąganiu wysokiej wydajności w rolnictwie. Tereny rolnicze są prawie w całości przeznaczone na grunty orne, dominuje uprawa mieszanek zbożowych, pszenicy, pszenżyta oraz jęczmienia.

Mieszkańcy żyją głównie z gospodarstw rolnych, bądź też dojeżdżają do pracy do pobliskich miejscowości (Dobrzycy, Pleszewa czy Jarocina). Nie ma niestety tutaj żadnego zakładu pracy.

5. Kapitał społeczny i ludzki

Koło Gospodyń Wiejskich

Koło Gospodyń Wiejskich w Sośniczce istnieje już od 1969 roku. W przeszłości organizowano wieczorki kulturalno – rozrywkowe, kursy garmazeryjne.

Aktualnie raz w roku odbywają się zebrania sprawozdawcze tego koła. Panie z koła wspólnie świętują Dzień Kobiet i Dzień Seniora. Organizują również pokazy kulinarne.

Kółko Rolnicze

Kółko Rolnicze we wsi Sośniczka zostało założone 6 września 1957 r. z inicjatywy mieszkańców wsi. Pierwszym przewodniczącym kółka został pan Hieronim Walenty. Chęć bycia członkiem tego koła zgłosiło 21 kandydatów. Członkowie podpisali statut, który regulował zasady działalności koła.

W trakcie zebrań koła omawiane były sprawy: uprawy ziemi, zadrzewiania sadów. Wygłaszano referaty na temat: żywienia i pielęgnacji bydła, wychowu

cieląt. Dzięki działalności w kole członkom łatwiej było uzyskać nawozy sztuczne.

Praca członków koła była z każdym rokiem usprawniana. Koło dbało o interesy nie tylko swoich członków, ale też i mieszkańców wsi. Wyszło z inicjatywą zbudowania szosy z Sośniczki do przyległej wsi Sośnica.

Razem przygotowywano wnioski na pralki elektryczne, motocykle, rowery, czy też niezbędne maszyny dla rolnictwa.

Aktualnie raz w roku odbywają się zebranie ogólne i sprawozdawcze, co urozmaicone jest poczęstunkiem. Zmianie nie uległ też główny cel działania tego koła: dbanie o interesy rolników i mieszkańców wsi Sośniczka.

Ludowy Zespół Sportowy – LZS skupia młodzież wsi do udziału w wszelkich turniejach. Ponadto organizują między sobą mecze w piłkę nożną, siatkową oraz rozrywki w tenisie stołowym.

IV. OCENA SŁABYCH I MOCNYCH STRON MIEJSCOWOŚCI

SZANSE	ZAGROŻENIA
• poprawa nawierzchni i odwodnienia dróg – budowa chodnika i parkingu przy sali wiejskiej; • zatrudnienie poza rolnictwem; • budowa kanalizacji sanitarnej i przydomowych oczyszczalni ścieków • budowa sieci gazowej; • współpraca z gminą przy realizacji strategii rozwojowej; • zwiększenie dostępności do środków pomocowych; • stworzenie gospodarstw ekologicznych; • rozwój turystyki i agroturystyki w regionie; • współpraca z powiatem i województwem; • moda na mieszkanie „za miastem”;	• coraz intensywniejszy ruch drogowy pojazdów wielkogabarytowych; • obciążenie gminy dodatkowymi zadaniami bez zabezpieczenia finansowego; • niewystarczające fundusze na dalszy rozwój infrastruktury technicznej i społecznej; • brak środków finansowych w indywidualnych gospodarstwach na modernizację i rozwój gospodarstw; • niska dochodowość z pracy w rolnictwie; • brak następców do pracy na roli; • odpływ młodzieży do pracy w mieście; • wzrastająca ilość osób bezrobotnych;
MOCNE STRONY	SŁABE STRONY
• korzystne położenie – teren równinny, zwarta zabudowa; • wysoki udział sektora prywatnego w gospodarce, dobra dostępność do usług; • zaangażowanie społeczeństwa w rozwiązywanie problemów społecznych – Rada Sołecka, KGW, Kółko rolnicze; • aktywność mieszkańców w organizowaniu imprez kulturalnych i sportowych; • sprzyjające warunki do podjęcia produkcji zdrowej żywności; • uporządkowanie gospodarki odpadami; • aktywne kultywowanie tradycji i obyczajów lokalnych;	• trudne warunki komunikacyjne z ościennymi miejscowościami; • zły stan dróg; • wysoki udział ludności utrzymującej się z pracy na roli; • brak sieci gazowej; • brak kanalizacji sanitarnej; • brak zorganizowanego rynku zbytu produktów rolnych, brak przetwórstwa produktów rolnych; • postępujący proces starzenia się ludności wiejskiej; • brak odpowiedniej infrastruktury rekreacyjnej i sportowej; • brak ścieżek rowerowych;

**V. OPIS PLANOWANYCH ZADAŃ INWESTYCYJNYCH I PRZEDSIĘWZIĘĆ
AKTYWIZUJĄCYCH SPOŁECZNOŚĆ LOKALNĄ na lata 2016 -2026**

Lp.	Nazwa zadania	Cel	Przeznaczenie
1	Budowa sieci kanalizacji sanitarnej oraz przydomowych oczyszczalni ścieków	Poprawa stanu infrastruktury technicznej	Kanalizacja sanitarna, przydomowe oczyszczalnie ścieków
2	Zagospodarowanie i uatrakcyjnienie terenu przy sali wiejskiej (m.in. rozbudowa placu zabaw, budowa siłowni zewnętrznej)	Poprawa stanu infrastruktury społecznej	Teren rekreacyjny
3	Remont budynku sali wiejskiej	Poprawa stanu infrastruktury społecznej	Sala wiejska
4	Przebudowa dróg powiatowych, budowa chodnika	Poprawa stanu infrastruktury drogowej	Drogi
5	Doposażenie sali wiejskiej	Poprawa stanu infrastruktury społecznej	Sala wiejska
6	Utworzenie kompleksu sportowo-rekreacyjnego wraz z parkingiem	Poprawa stanu infrastruktury społecznej	Kompleks sportowo-rekreacyjny

**VI. OPIS I CHARAKTERYSTYKA OBSZARÓW O SZCZEGÓLNYM
ZNACZENIU DLA ZASPOKOJENIA POTRZEB MIESZKAŃCÓW,
SPRZYJAJĄCYCH NAWIĄZYWANIU KONTAKTÓW SPOŁECZNYCH.**

Aktualnie Sośniczka posiada średnio rozwiniętą infrastrukturę społeczną. Posiada wyremontowaną wewnątrz salę wiejską oraz przyległy do niej plac zabaw z terenem do zagospodarowania. Brakuje jednak boiska sportowego oraz terenu, na którym mogłyby odbywać się imprezy plenerowe. Są jednak szanse na stworzenie miejsc o szczególnym znaczeniu dla zaspokojenia potrzeb mieszkańców, m.in. sprzyjających nawiązywaniu kontaktów społecznych oraz umacnianiu więzi – można doposażyć przylegający bezpośrednio do sali teren oraz zagospodarować w pobliżu sali aktualnie grunty orne na kompleks sportowo-rekreacyjny wraz z parkingiem. Wymaga to jednak znacznych nakładów finansowych.

PRZEWODNICZĄCY
RADY MIEJSKIEJ
Witalis Piórolniczak